

vindecare. Fiecare creștin care nu pornește de acum înainte de bunăvoie pentru a se verifica din toată inima în lumina lui Dumnezeu și după aceea să consimtă cu cele recunoscute, va fi copleșit de puterea venindă a întunericului.

Dumnezeu caută urmași voluntari. Dumnezeu dorește o mireasă, nu o prostituată, pentru care mai întâi trebuie să Se tocmească înainte ca ea să se apropie de El. Numai cel care caută din toată inima să facă de bunăvoie voia lui Dumnezeu, va fi cruțat de judecățile enorme care au pornit deja.

Am văzut întăririle păcatului și ale întunericului împresurând biserica. Prețul va fi extraordinar de mare pentru fiecare dintre noi în parte pentru a scăpa din această noapte. Fiecare centimetru al Împărăției lui Dumnezeu și al moștenirii veșnice trebuie plătit cu o bucată de viață proprie. Cel care nu pornește treaptă cu treaptă în acest proces al morții, pentru a-și pierde viața proprie, în curând nu va mai putea exis-ta. Dumnezeu nu m-a împuternicit să știu, dacă El va mai acorda timp pentru pocăință și vindecare acelora, cărora le-a fost adresată cartea. Însă ceva am văzut sigur: oricine nu caută personal sfințirea, poate să ajungă la recunoaștere și pocăință numai prin judecăți grele, dacă mai este într-adevăr posibil. Dar atunci partea esențială, de care era preocupat Dumnezeu, va fi deja pierdută. Biserica lui Isus se află în fața trecerii printr-un timp de încercare. Ea va fi zguduită până la extrem în toate domeniile existenței sale. „Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericilor Duhul!”

Această scriere nu caută recunoașterea sau consimțirea omenească. Ea a fost scrisă pentru luare la cunoștință. Acceptarea sau respingerea ei nu va putea schimba nimic din adevărul realității duhovnicești. Toate lucrurile se vor întâmpla întocmai așa cum au fost descrise aici. Și la cele spuse vor mai fi adăugate încă multe altele.

În curând, ca niciodată până acum, vom avea nevoie urgentă unul de altul. Dar la fel de mult și

fiecare mădular în parte al trupului lui Hristos va fi nevoit să vadă el însuși unde se află, cum se dedică întregului și cum să găsească el însuși calea și să se alipească de Capul Trupului.

Această scriere nu este o acuzație! Ea este o **proclamație** a judecăților și a schimbărilor duhovnicești veninde și o **rugămintă din inimă de întoarcere la Dumnezeu într-o ascultare totală.**

Eu nu spun despre mine însumi că aș fi un proroc, dar spun că scrierea aceasta transmite un mesaj profetic. Deci cine-l condamnă se condamnă pe sine însuși, pentru că el se va împlini cu siguranță.

Prov.4.18: „Dar cărarea celor neprihăniți este ca lumina strălucitoare, a cărei strălucire merge mereu crescând până la miezul zilei.”

Mat 10.31: „Deci să nu vă temeți ...”

Ps.25.3: „Da, toți cei care nădăjduiesc în Tine nu vor fi rușinați!”

Ps.33.22: „DOAMNE, fie îndurarea Ta peste Noi după cum o nădăjduim noi de la Tine!”

Ivo Sasek, martie 1989

De procurat la:

Ivo Sasek
Nord 33
CH-9428 Walzenhausen
Tel.: +41 (0)71 888 1431

Înmănat de:

Un cuvânt profetic căt-re adunările creștine

„Așa vorbește Stăpânul Domnul: «Vai de prorocii fără minte, care umblă după duhul lor și nu văd nimic! Mâna mea va fi împotriva prorocilor ale căror viziuni sunt înșelătoare și ale căror ghiciri sunt mincinoase.»» (Ezec.13.3+9)

„Și, chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și, dacă vei striga la ei nu-ți vor răspunde.” (Jer.7.27)

Cu puțin timp în urmă am fost dus de Duhul DOMNULUI în pragul unei realități duhovnicești care m-a cutremurat enorm. Ca printr-un voal El mi-a arătat starea reală a creștinătății care-L mărturisește pe ISUS HRISTOS. Nu exista nici o deosebire între diferitele denominațiuni, biserici libere, grupări pentecostale sau carismatice. Peste toate am văzut un singur lucru. Ceea ce am văzut numai marginal, m-a mistuit atât de adânc, încât am devenit pe loc incapabil de muncă. Mai întâi am căutat ușurare prin încercarea de a scrie tot ce văzusem* sub forma

unei predici-circulare. Dar la sfârșitul zilei stăteam de-a dreptul consternat la masa mea de scris. Mi-era ca și cum aș fi încercat toată ziua să împachetez un munte într-o batistă. După o convorbire cu echipa de conducere, mi s-a acordat timp liber de la slujirile locale pentru a putea scrie aceste realități în forma unei broșuri.

În acest timp ceea ce văzusem începea să mă inunde ca niște valuri. Înainte de a fi capabil să scriu măcar un singur rând, m-am plimbat ore întregi într-un dute-vino asemenea unei gravide în durerile nașterii. Greutatea situației mă apăsa așa de mult, încât mă încovoiam de spaimă în public pe stradă, și nu-mi puteam stăpâni plânsul în hohote. După ce am fost în sfârșit capabil de scris, am scris întruna până noaptea târziu. După două zile eram din nou acolo ca la început în biroul meu. Mi-am dat seama că nici broșura nu va putea cuprinde acest conținut. Așa că m-am văzut nevoit să trec la formatul de carte. Cu toate că am văzut totul ca printr-un voal, abundența mesajului părea a fi fără sfârșit. Prin rugăciune îndelungată mi-a fost posibil să aștern pe hârtie în pasaje, ceea ce mă mistuia atât de mult. Mă simțeam acum ca unul care avea sarcina de a nivela un munte înalt cu lopata. Astfel am continuat munca timp de trei zile, cu noi avânturi și în «dureri de naștere» duhovnicești repetate. La sfârșitul celor trei zile aveam în fața mea o carte completă în forma unui manuscript. Însă inima mea nu era eliberată complet. Eram conștient că abia atinsesem vârful aisbergului. Și încă o altă certitudine era în inima mea. De repetate ori Duhul Sfânt mi-a mărturisit cuvintele: „*Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde.*”

După ce m-am întors din nou în slujirea mea, am spus imediat deschis: „Dacă publicăm această carte, ea va produce multe valuri de poticnire și mânie”. Dar am fost gata să iau asupra mea aceste consecințe.

Câteva săptămâni mai târziu m-am apucat să finalizez manuscrisul. Dintr-o dată am simțit o

împotrivire nemaicunoscută până atunci din partea Duhului Sfânt. Cu părerea inițială că ar trebui să înving o împotrivire spirituală, am luptat timp de cincisprezece ore neîncetat împotriva mâinii lui Dumnezeu. Am încercat prin post și rugăciune să forțez finalizarea lucrării începute. Dar DOMNUL Însuși mi s-a împotrivit la maxim. Pentru aceasta El m-a transpus din nou de-a lungul zilei treptat în acele realități spirituale, numai că de data aceasta și mai adânc decât înainte. Mă simțeam paralizat de spaimă de toate acestea.

Deci mărturisesc cu inima frântă și cu duhul smerit că situația este deosebit de grea în ce privește bisericile creștine. Este atât de grea, încât Duhul Sfânt trebuie să ofteze neîncetat **despre majoritatea** creștinilor: „*Și chiar dacă le vei spune toate aceste lucruri, tot nu te vor asculta; și dacă vei striga la ei, nu-ți vor răspunde.*”

Ceea ce spun în continuare, indiferent dacă o acceptați sau respingeți; aceasta nu va schimba realitatea, căci se va împlini întocmai. O exprim pe față ca martor al adevărului și voi da socoteală înaintea lui Dumnezeu.

N-am voie să public nici unul din cuvintele cărții amintite. Domnul nu-mi permite aceasta pentru că El spune că ar fi transmis **aceste cuvinte deja de multe ori** prin slujitorii Săi profetici și de aceea El **nu** mai vrea să le transmită **din nou**. Dar El va cere socoteală întregii omeniri cu privire la cele scrise și **vestite deja** de slujitorii și prorocii Săi.

Mie nu-mi rămâne decât să anunț că vor veni vremuri foarte grele. În curând n-o să mai fie posibilă nici o întoarcere **pentru toți aceia** care se opun perseverent vorbirii lui Dumnezeu și nu caută din toată inima îndrumările Sale pentru a le urma și pune în practică. A sosit ceasul “fixării”, în care fiecare creștin va fi încercat pentru a fi fixat în intenția inimii sale. În mod progresiv cel necurat va trebui să se necurățească mai departe, iar cel sfânt va trebui să se sfințească mai

departe. În curând vor veni situații de judecată între creștini, cum încă n-am pomenit până acum. Pe plan mondial va avea loc o **despărțire adâncă** între toți cei care se numesc „creștini născuți din nou”. Nenumărate biserici se vor prăbuși neconținut în sinea lor, cum se prăbușesc lemnele unui foc înainte de a deveni complet cenușă. Oricare nouă încercare de a clarifica și înlătura situațiile dezagreabile, va duce la încurcături și mai nerezolvabile și la aberații diabolice. Este deja rodul mării decăderi pe care mulți o așteaptă ca eveniment în viitor. Dar ea deja a avut loc. Tot ce va urma va fi numai deplina și ultima ei dezvoltare. Marea decădere a avut loc prin părăsirea crucii prin care suntem răstigniți față de lume și lumea față de noi.

Cine a neglijat de repetate ori avertismentele slujitorilor și prorocilor lui Dumnezeu, nu va putea evita judecățile viitoare decât (dacă va putea) prin strigare la Dumnezeu, prin mărturisirea și lăsarea păcatelor și implorarea pentru ochi deschiși, pentru a putea recunoaște toate aceste lucruri.

Cartea scrisă, dar reținută de Dumnezeu să servească drept semn prevestitor. Așa cum Dumnezeu reține această carte față de cei pentru care a fost scrisă de fapt, El va reține în același fel pe plan mondial avertismentul față de **urechile tuturor celor** care au auzit cuvintele Sale **de repetate ori**, dar nu s-au ținut de ele pentru a le împlini ulterior. Dumnezeu va astupa urechile tuturor celor care **n-au vrut să asculte mai dinainte**, pentru ca ei să nu mai poată auzi nici strigătul cel mai tare. Toate predicile morale și influențarea exterioară a inimilor împietrite își vor pierde puterea. **Pentru cei încăpățânați** nu va exista decât o singură cale, dacă pentru ei nu este deja prea târziu: ei vor trebui să pornească din proprie inițiativă pentru a apuca cuvântul Domnului. Ei trebuie să tânjească după cele deja spuse și să le găsească personal. Ei vor trebui să stăruiască permanent în rugăciune, ca să poată să recunoască mai ales goliciunea și decăderea lor, ca să poată ajunge la căință și pocăință pentru

*Văzut: În sensul unei percepți duhovnicești - nu cuvânt cu cuvânt în sensul de „vizian”.